

NYTT FRA

normisjon

ROGALAND

nr. 5-2023

Frodige og frimodige fellesskap

THOMAS THESEN - regionleder
thomas.thesen@normisjon.no

Mangfold og enhet

Å finne en middagsrett som alle ungene er begeistret for er ingen enkel øvelse. Det er ulike favoritter, og det hender rett som det er at én av dem rynker litt på nesen over valget. Når du endelig har funnet et kompromiss, endrer noen av dem mening til neste gang. Smak og behag er ulikt, og det varierer gjennom livet. På tross av det er det likevel mulig å samles rundt bordet, spise sammen og være familie. Det kan være noen hadde foretrukket kylling istedenfor fisk, men de spiser det likevel. Fordi vi er familie, så har måltidet en større hensikt enn bare å mette sultne mager.

Mangfoldet i våre fellesskap er stort. Noen foretrekker sanger fra sangboka, mens andre bruker nye lovsanger. Noen bruker søndagens tekst, andre tema. Noen har aktivitetsklubber, mens andre har møter. Noen samles på søndag, andre på tirsdag. Det er utallige måter å samles på. Det er likevel noe som holder oss sammen, og det er troen på Jesus Kristus. Derfor skriver Paulus til menigheten i Efesos: «Sett alt inn på å bevare Åndens enhet.»

Selv om vi er ulike og har ulike uttrykk, så hører vi til i samme familie. Vi har én Far, vi er én familie, og vi har ett oppdrag. I tillegg har vi i Normisjon en felles visjon - «Jesus Kristus til nye generasjoner og folkeslag». Dette står vi sammen om. La oss løfte blikket, se hva vi står sammen om og heie på mangfoldet og kreativiteten i de ulike fellesskapene. På den måten kan vi se flere mennesker få møte Jesus. Han er nemlig ikke begrenset av våre uttrykk. Han har skapt oss på ulikt vis og vil at vi skal bruke den vi er og det vi har til å gi Han ære.

Det er helt i orden at du liker noe annet enn meg, men vi kan likevel være sammen. Vi er nemlig samlet om Jesus og ikke uttrykket vi har laget. Derfor vil jeg også anbefale MER-konferansen i januar. Her samles hele Normisjon-familien. Ikke for å vise vårt felles uttrykk, men for å vise vårt mangfold. Mangfold og enhet hører sammen.

Thomas Thesen

Lovsangsfellesskap på Hjelmeland

På Norges eldste bedehus, i vakre omgivelser på Hjelmeland, inviteres det til bønn og lovsangsfellesskap en søndag i måneden.

Her er alle velkommen, du kan komme og delta i lovsangen eller bare lytte, være i fellesskapet, eller kanskje dele et vitnesbyrd. Her skal det være lave terskler og lave skuldre.

Det hele begynte på Damenes helg på Horve for noen år siden, forteller Anne Espeland Halsne. «Jeg kom i snakk med Mette Boye som var taler den helga og hun spurte litt etter hva som skjedde på Hjelmeland. Jeg svarte at vi gjerne skulle se mer av det vi opplevde på damehelga i hverdagen, at vi lengtet etter at det skulle skje noe mer.» Gjennom samtalen kom tanken om et lovsangsfellesskap, og Mette kom med et team fra Jørpeland og var med og satte det i gang.

Trond og Anne Marit Helgøy deltok på den første lovsangskvelden, og de har vært med å bære det videre. Trond forteller at han allerede før dette hadde fått Hjelmeland på hjertet. «Det er jo ikke der jeg bor, men jeg opplever at Gud kaller meg spesielt dit. Vi fikk noen ord en av de første kveldene om at vi får stå på skuldrene av forfedrenes bønner, og at Gud vil blåse nytt liv i det gamle bedehuset. Og så kjente vi også på en lengsel etter å la Gud få mer plass, at vi skulle gi rom for noe nytt.»

Jeg får komme på besøk på en søndag, og møter en avslappet atmosfære. Trond ønsker velkommen med å si at vi først skal lovsynge litt, og hvis noen kjenner de skal dele noe, er det åpnet for det etter hvert. «Vi lar Gud ha regien». Etter ei stund med lovsang er det noen som deler vitnesbyrd og ord fra Bibelen. Til

Fellesskap i lovsang gir frimodighet til hverdagen. Foto: Line Marie Løge

slutt blir vi delt i grupper, der vi kan dele en velsignelse og et bønneemne. Så ber vi sammen høyt eller inni oss.

«Vi opplever at vi skal ha dørene åpne, men at Gud får ha regien og ta sin plass. Det er veldig fint, selv om det er litt skummelt å ikke ha et program. Men vi er så ofte så flinke til å arrangere, og vi drømmer om at dette ikke bare skal være et arrangement, men et fellesskap med Gud og med hverandre som utruker oss for hverdagen.»

«Her kan vi komme med livet vårt som det er, vi kan dele både utfordringer og bønnesvar. Det er kanskje ikke så naturlig for mange av oss, og det ligger mye i kulturen vår at hver klarer seg selv. Men det er så mye velsignelse i å få dele også de vanskelige tingene i livet med mennesker som bryr seg, som vil støtte deg og be for deg. Når Gud får ta sin plass, så gjør det noe med fellesskapet. Det gir oss en frihet til å være oss selv og til å åpne opp for både å gi og ta imot omsorg fra andre,» sier Trond.

Anne forteller at de på forrige samling fikk høre at ei dame de har bedt for lenge hadde opplevd et stort bønnesvar i nære relasjoner. Og det skjedde på en måte som hun aldri hadde forestilt seg. Hele fellesskapet fikk være med å feire denne gleden.

Teamet på Hjelmeland har også vært med i Ryfylke lærefellesskap sammen med Strand huskirker, Norkirken Strand og noen andre fellesskap.

«Det har vært veldig fint for oss som gruppe å få tid sammen til å snakke, dele drømmer og dele det vi opplever Gud har lagt på hjertene våre. Og så er det godt å få se at de andre fellesskapene også står i både gleder og utfordringer. Vi blir inspirert og utrustet, og får nytt mot av å stå sammen med de andre fellesskapene og se at vi deler samme lengsel. Vi avslutter alltid med forbønn og utsending av alle. Det er fantastisk å være med på.»

Fellesskap som betyr noe for hverdagene

«Noen ganger lurer vi på hva vi holder på med, det er ikke alltid vi har pianist en gang. Men vi har opplevd at Gud har vært sterkt til stede, selv om de ytre tingene er enkle,» sier Trond.

«Jeg opplever at dette er et fellesskap der jeg får komme som den jeg er og der jeg får styrke til hverdagen, vokse i troen og frimodighet til å la troen prege hverdagen,» sier Anne.

Line Marie Løge, line.marie.loge@normisjon.no

Sherpakirken vokser

Når pandemien ba oss stenge dørene, startet en stor utvikling i sherpa-kirken i Nepal. De opplevde som oss at det ble ulovlig å møtes fysisk, men det inspirerte dem til å tenke nytt.

Å begrense aktiviteten i fellesskapene, det var uaktuelt. De skulle jo ut med evangeliet! Lederne i House of Hope Church (HoHC), Håpets kirke, gikk inn i faste og bønn for å finne veien som Gud ville stake ut for dem. Og de fant den! Som hos oss, har de fleste en mobiltelefon og noen har en PC. De ble et redskap for å nå mennesker. Ukeprogrammet som de har drevet i noen år, fortsatte uavhengig av stengingen. Bønnemøter hver morgen, samlinger for ungdom, for kvinner og for barn, bibelstudiegrupper, leder-treningsprogram, diakonundervisning og gudstjenester - alt fortsatte nå via skjerm og internett. En av de store forskjellene var at nå kunne også mennesker delta som bodde slik til at de ikke hadde kunnet være med fysisk. De bodde for langt fra byen eller hadde ikke muligheter for transport. De opprettet også internasjonale fellesskap slik at sherpaer som var ute i arbeid eller studier utenlands kunne ha et fellesskap på sitt eget språk.

Nestekjærlighetsbudet er viktig for de kristne sherpaene. Når noen lider ser de det som sin oppgave å hjelpe, spesielt sine kristne søstre og brødre, men også mennesker fra andre religiøse og etniske grupper. Nepal har vært mye utsatt for jordskjelv,

flom og ras, og også pandemien rammet dem hardt. Mange har mistet arbeid og hjem, og mange har vært syke. HoHC har gjort en stor innsats for å hjelpe. De har delt ut mat og presenninger (til telt) og så langt de har kunnet hjulpet folk til legehjelp.

Et eksempel: En ung jente kom til dem og bad om hjelp med en fot som var så betent at hun ikke kunne gå. På sykehuset beordret de en veldig kostbar operasjon. HoHC satte i gang en innsamling til denne operasjonen. Før de hadde klart å samle inn nok penger var jenta igjen til legen. Han kunne da ikke finne noen betennelse og jenta var frisk. Legen hadde ingen forklaring, men det hadde jenta. De hadde bedt om helbredelse, og Gud hadde svart på bønnen.

I løpet av de siste 3 årene har HoHC opprettet søstermenigheter i 5 nye distrikt. De har også hjulpet til med å bygge kirker, mer eller mindre provisorisk. Når folk blir kristne, så tenker de at de nye må tas vare på. Derfor driver de med kurs i ledelse, diakoni og bibelarbeid. Et eksempel: I Rolpa i vest-Nepal som er et fattig område, var det blitt en gruppe kristne. De hadde et noe primitivt jordbruk og hadde lite å leve av.

Dåp i Nepal = nye søsken. Foto: Arkiv

I Ilam i øst er det et fruktbart område med et rikt og variert jordbruk. HoHC arrangerte da en «menighetstur» fra Rolpa til Ilam, en todagers strabasjøs kjøretur hver vei. I Ilam fikk de bo hos de nye kristne der. Gjennom den uken de var der, fikk de opplæring i effektive dyrkingsmåter og godt husdyrhold, og så hadde de Bibel-undervisning og fellesskap med bønn og lovsang. Tysvær Normisjon sendte litt penger slik at de fikk dekket reiseutgiftene. Som takk fikk vi bilder som dokumenterte det de hadde opplevd og regnskap over hva pengene var brukt til.

Stadig får vi melding om nye mennesker som ber om å bli døpt. Da blir de først invitert til et dåpsopplæringskurs der de også er opptatt av å bygge relasjoner og innlemme dem i fellesskapet med andre kristne. Så blir de oppmuntret til å skrive en søknad om dåp. Der må de bekrefte at det er de selv som har tatt dette valget. Det er ingen som har presset eller tvunget dem.

Nepal er i en svært ustabil politisk situasjon. Presset fra India og fra ekstreme hinduer er veldig sterkt. Motstanden mot all kristen virksomhet er stor. Sherpakirken er opptatt av å ikke blande seg i noe politisk og har så langt blitt skånet for innblanding, men de må være veldig forsiktige. For nye kristne kan motstanden være hard i landsbyene. Kirken er derfor svært opptatt av å ta vare på dem.

Sherpa-fellesskapet har opplevd en sterk vekst, men samtidig opplever de at den åndelige krigføringen er utfordrende. Men de bruker mye tid i bønn og de vet at de har den sterkeste makt på sin side. Ingenting kan stoppe dem. De er våre brødre og søstre! La oss være med og omslutte dem i bønn.

Ingunn Moi

Forsidebildet er fra en lederkonferanse i HoHC.

West Soul Teens. Foto: Sigurd Sveta

West Soul Teens

Er du en av de som hadde stor glede av å synge i kor da du var yngre?

Soul Children er en korbevegelse som startet i 2001 i Oslo, og som nå har spredd seg utover. Den har ikke bare spredd seg utover geografisk, men også til flere aldergrupper. Det handler om «Å vinne og bevare unge for Jesus Kristus gjennom sang og musikk de kjenner seg igjen i».

Det at det skal være sang og musikk som de kjenner seg igjen i er viktig. Vi gleder oss over at det blir skrevet nye sanger til nye generasjoner. Noen av dere husker kanskje en foreldregenerasjon som sang fra "Landstads Reviderte Salmebok" eller "Rop det ut"? Tenk om vi fortsatt skulle brukt den på samlinger.

West Soul Teens er i dag Norges største Soul Teens

kor! Over 70 ungdommer i alderen 14 til 20 år har i løpet av et semester tre til fire øvelser i Frøyland og Orstad kirke. Noen av disse medlemmene er i tillegg medlemmer i lokale kor blant annet Randaberg Soul Teens og Frøyland og Orstad Soul Teens. Denne kombinasjonen gjør det mulig å oppleve et større kor lokalt. Spesielt for guttene kan dette være viktig, siden de i utgangspunktet er i stort mindretall.

Soul Children-bevegelsen har fem verdier som er grunnlaget for alt som gjøres: Ære Gud, hedre mennesker, prege samfunnet, se og bli sett og til slutt: ekte glede og ærlighet. Det er ingen tvil om at dette er verdier som viser igjen i arbeidet.

Sanggleden er med og skaper et viktig samhold blant ungdommene. Det at de kommer fra ulike plasser er med å utvide vennekretsen på en fin måte. Når de kommer på leir, 10:13-festivalen, Impuls eller andre regionale arrangement vil de oppleve at de kjenner mange og er en del av et større fellesskap. Et annet flott element er at i et kor er det plass for både de som trives i rampe-lyset som solister, men også de som ønsker å være litt mer anonyme og som glir inn i mengden.

I et intervju med avisen Dagen fikk noen av guttene følgende spørsmål: «Hvordan er det å komme på koret etter å ha hatt en dårlig dag?». Svaret kommer i kor fra guttene: «Åhhh...», før han ene svarer litt mer utdypende: «Det blir livsgnist. Du får smilet tilbake, og det slutter ikke før du er ferdig med sangen.»

Har du lyst til å oppleve sanggleden som denne gjengen har med seg? Da er det bare å ta turen til Egersund og julebyen den 9. desember. Der vil de nemlig holde en minikonserert.

Vi i Acta gleder oss over at sanggleden fortsatt spres rundt om i Rogaland! Evangeliet synges og evangeliet spres!

Har du et barn eller barnebarn som er glad i å synge? Vi har over 40 barne- og ungdomskor i regionen, fra Sveio i nord til Moi i sør. Mange av plassene har kor for flere aldersgrupper, fra baby-sang til ungdomskor. Lurer du på hvor ditt nærmeste kor befinner seg sjekk det ut i årsmeldingen eller send en e-post til region. rogaland@normisjon.no. Vi vil gjøre vårt beste for å finne et kor som de kan koble seg på.

Sjekk ut de nye sangene til West Soul Teens på Spotify: "You are" og "We are the light".

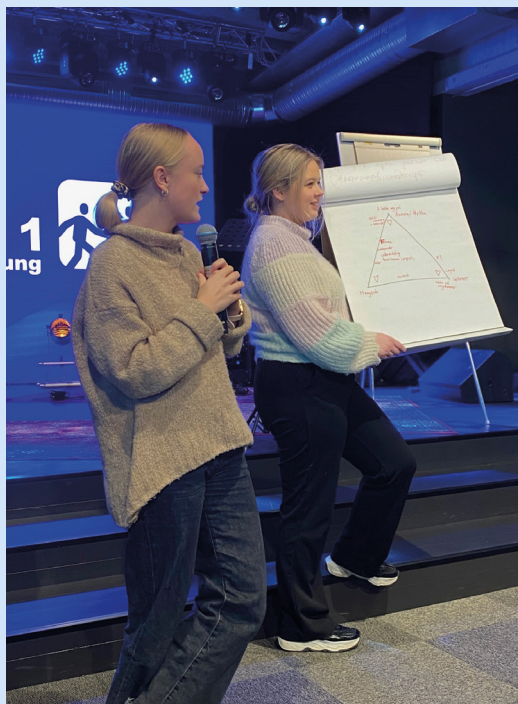
Torunn Fjelde Hansen
torunn.fjelde.hansen@normisjon.no

soul kids
soul children
soul teens

Agenda1

På de neste sidene kan du lese om hjertet i Agenda1. Her er noen faktapunkter og muligheter for å bli med:

- Agenda1 arrangerer lærefellesskap, en prosess over to år for lederteam fra menigheter og forsamlinger.
- Agenda1 lærefellesskap brukes over store deler av Norge og i 20 andre land, blant annet sju av Normisjons samarbeidsland.
- Det blir startet opp et nytt lærefellesskap for menigheter og forsamlinger på Nord-Jæren våren 2024. Første samling 4.-6.april. For mer info, kontakt: line.marie.loge@normisjon.no
- Agenda1 arrangerer eget lærefellesskap for ledere av ungdomsforeninger i Rogaland. For mer info om Agenda1 Ung, kontakt Arne Klinkenberg tlf: 454 48 959.
- Denne høsten startes Agenda1 for smågrupper og husfellesskap. For mer info om Agenda1 HJEM, kontakt: toneyj@normisjon.no.
- Normisjon har et regionalt team som leder Agenda1 Cuba, for mer info om hvordan koble seg på dette, kontakt: toneyj@normisjon.no.

Fra en Agenda1-samling i Sandnes. Foto: Arkiv

Agenda1: Tilbake til Jesus

Hva er poenget med kirken? Hvorfor driver vi forsamlinger og menigheter, barne- og ungdomsarbeid? Mesteparten av det vi gjør, gjør vi fordi vi har gjort det før. Det enkleste er vel å snu bunken og fortsette i det sporet vi er i. Men hvorfor gjør vi det vi gjør?

Siden 2009 har Agenda1 hjulpet ledere for menigheter og forsamlinger å stille slike viktige spørsmål. Agenda1 er ikke et kurs man går på for å lære hvordan man skal lede en kristen virksomhet, men

sarere en læringsarena der ledere kommer sammen med andre ledere for å se på bibelske sannheter og prinsipper for å bruke disse til å bestemme retning for fellesskapet man leder.

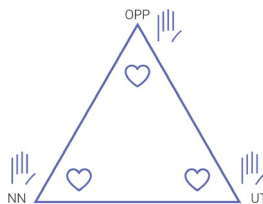
Det sentrale prinsippet vi jobber med er de siste instruksene Jesus gav sine disipler før han for opp til himmelen. Vi leser dette i Matteus 28,18-20, det vi kaller Misjonsbefalingen. I disse versene, befaler Jesus disiplene sine å gjøre disipler av alle folkeslag. Den samme befalingen gjelder alle oss som følger Jesus i dag. Det skal være vår første prioritet, den første saken på agendaen, altså: Agenda1.

For å kunne forstå hva det vil si å være disippel og å gjøre disipler, bruker vi enkle definisjoner:

- En disippel er en som følger Jesus og ønsker å bli som han.
- Å gjøre disipler er å hjelpe andre til å følge Jesus.

Vi bruker trekanten som et symbol for dette. Jesus levde sitt liv i tre relasjoner:

- OPP til Gud
- INN til hans disipler
- UT til verden

Da skal vi som disipler også leve i disse tre relasjonene. Dette gir oss en ramme til å forstå alt vi er, og alt vi gjør som etterfølgere av Jesus.

Disse tre relasjonene hjelper oss å se både hva som er viktig i våre forsamlinger og i livet til hver enkelt av oss. Vi er kalt til å leve nær Jesus. Vi blir kjent med han gjennom å lese Guds ord, å bruke tid i bønn gjennom å både tale og lytte, å tilbe og lovsynge han. Vi lever i relasjon til andre som følger Jesus. Vi møtes på samlinger og i hverdagen, støtter og tjener hverandre og hjelper hverandre til å følge Jesus. Vi bygger relasjoner til mennesker som ikke kjenner Jesus og gjennom dette kan andre se Jesus og kjenne hans godhet gjennom oss.

Relasjoner handler ikke bare om det vi sier og gjør, det overfladiske. Det handler også om noe dypere, vår identitet, hvem vi er. Disse relasjonene starter med at vi er Guds barn, skapt og elsket av han. Vi tilhører Guds familie, der alle har en plass rundt bordet, uten å måtte prestere noe for det. Vi er lys og salt i verden overalt der vi går, fordi Guds Ånd lever i oss og skinner gjennom oss. Denne grunnleggende identitet som Guds barn, familie, lys og salt står fast, uansett hvordan vi får til å leve som disipler.

Du kan si at det handler om kjærlighet. Fordi Gud elsket oss først kan vi elske han, og vi kan elske vår

nabo som oss selv, både dem som følger Jesus og dem som ikke kjenner han. Disse to kjærlighetsbudene som Jesus gav oss, blant annet i Matteus 22,37-39, gir liv og innhold til befalingen han ga oss om å gjøre disipler.

Tenk om det var denne forståelsen av å være og gjøre disipler som bestemte alt vi gjorde som menigheter og forsamlinger. Tenk om mennesker forstod at kirken ikke er en plass vi går på søndagen, men det er mitt liv, våre liv. Kirken er disipler som gjør disipler hver dag i uken overalt der de går. Vi kan kalle det for et paradigmeskifte. Det dreier seg om å endre vår forståelse av hva kirken er, fra en organisasjons-tenkning til en disippel-tenkning.

Det er dette vi holder på med i Agenda1. Vi prøver ut nye måter å forstå hva det vil si å lede en kristen forsamling. Vi stiller nye spørsmål, og de svarene hver enkelt finner fram til hjelper oss til å gi retning til vårt arbeid.

Du kan gjøre det enda enklere og si at alt handler om Jesus. Det er han som er sentrum i alt vi gjør, både når vi søker Gud, når vi er sammen med hans familie og når vi er hans ambassadører overalt der vi lever våre liv.

Det er en sang som jeg er veldig glad i som oppsummerer dette på en fin måte: «Heart of Worship» av Matt Redman. Sangen ble til i en tid der menigheten hans hadde gått seg vill i deres iver etter å tilbe Gud gjennom sang og musikk. Mange dyktige sangere og musikere hadde blitt med, og mye av fokuset var på hvem som skulle lede lovsangen, på musikkstilen og kvaliteten. Pastoren så hva som skjedde og bestemte seg for å ta vekk alle instrumentene og lydanlegget for å finne tilbake til hjertet i tilbedelsen. De ville snu fokuset fra hva man ville få på gudstjenesten til hva man kunne gi tilbake til Gud.

Matt Redman skrev en enkel bønn og bekjennelse:
 Jeg kommer tilbake til hjertet av tilbedelse
 og alt handler om deg, Jesus
 Jeg beklager, Herre, for det jeg har gjort det til
 når alt handler om deg.

Kjære Gud, la oss finne tilbake til hjertet i våre forsamlinger, tilbake til Jesus.

Steve Bruns, leder Agenda1

Tester ut «Messy Church»

Norkirken Strand startet opp for 2,5 år siden, og har siden oppstart hatt stort fokus på barn og ungdom. Vi ønsker å være en menighet for alle generasjoner.

Bård Boye, pastor i Norkirken Strand, sier at det er viktig å være en menighet der generasjonene er sammen og bygger broer. Hver generasjon har sine styrker og svakheter, og som menighet samler vi ofte generasjonene hver for seg. Vi trenger også å være sammen. Det gjør oss til en sterkere menighet.

Noen spørsmål har vi jevnlig stilt oss i barneleder-teamet og i lederskapet: Hvordan kan vi gjøre gudstjenestene kjekke og relevante for hele familien? Hvordan nå ut til nye familier? Og hvordan kan vi få flere søndagsskoleledere?

Undertegnede, som er aktiv i menigheten og jobber i Søndagsskolen Norge, fortalte om et forprosjekt de har i Søndagsskolen. Søndagsskolen Norge og NMSU har en intensjonsavtale for å se om det går an å ta konseptet «Messy Church» fra England til Norge. En forespørsel ble dermed sendt til Søndagsskolen Norge om å få lov til å være med som test-menighet.

Messy Church er en kreativ og involverende gudstjenesteform, som særlig passer for barn og barnefamilier. Samtidig er det åpent for alle, og en verdiene er at det skal være for alle aldersgrupper.

Messy Church er et gudstjenestearbeid som legger vekt på gjestfrihet og kreativt bibelarbeid for alle aldersgrupper, og ønsker særlig å skape et kristent fellesskap for de som ikke naturlig ellers kommer på, eller føler seg hjemme i, søndagenes høymesse. Opplegget er svært fleksibelt, og det finnes mange lokale tilpasninger.

I Norkirken Strand valgte vi å ha Messy Church i «vanlig» gudstjenestetid. Søndagsskolen Norge har utarbeidet ferdige opplegg som vi fikk teste ut, som inneholder tema, forslag til formidling, aktiviteter og mat. Noen lokale tilpasninger har vi også gjort. Blant annet taler Bård til de voksne mens barna er på aktiviteter.

Mona Bjerga, barneleder i Norkirken Strand sier dette om Messy Church: «Vi ser mange fordeler med opplegget. Det er lavere terskel og enklere for nye å komme i kirken. Det er noe for enhver smak og en fin anledning til leder trening for ungdom og tweens. Formidlingen spiller på flere sanser og gudstjenesten har en rød tråd som gjør det lettere for familier å huske budskapet og ta det med seg i uken. Det er mye lek og humor, og alle blir sett ved å bli godt tatt imot. Vi liker også godt at alle får sitte rundt et bord med øyekontakt istedenfor å se en haug med rygger som det vanligvis er på gudstjenester.»

Å arrangere «Messy Church» er en del arbeid. Det er likevel lettere å spørre mange om små oppgaver enn å få noen få til store oppgaver, som f.eks. søndagsskolen. Vi er heldige og takknemlige for den store gruppen med praktiske medhjelpere som kommer tidlig for å rydde stoler og bære bord og alle som bidrar i de forskjellige aktivitetene. Det krever at mange er med og villige til å legge ned en innsats. Men sammen i det praktiske arbeidet bygges også nye broer.

Har du spørsmål om Messy Church? Ta kontakt på elin.skarland@sondagsskolen.no.

Elin Skårland

Flotte sommerdager på Horve!

Språkverkstedet i Sandnes hadde i juli 5 dager med sommeraktiviteter for flyktninger på Horve. Vi inviterte ungdom fra 8–15 år, men de kom med både mødre og småsøsken, så det ble familiesamlinger. Alt var gratis for deltakerne, med busstransport fra Sandnes, mat og aktiviteter. Horve har svært gode forhold for dette med både fotballbane, hoppeslott, vannsklie og ikke minst kanoer. Til sammen var det over 1400 deltakere fra 30 ulike opprinnelsesland. For mange av dem var dette de eneste sommeraktivitetene de skulle være med på i år og mange var med flere dager. På sommerfesten på søndagen var det over 400 deltakere og da var det også mange fedre tilstede.

Spesielt la vi merke til den store interessen for å få være med ut i kano og båt på vannet. Det var gode opplevelser, og også mødre og bestemorere var ivrige etter å få være med ut på vannet. Mange hadde aldri vært med på det før. Det var flere som lurte på om det var hai i vannet.

Vi opplevde mye glede og takknemlighet fra deltakerne. For oss var det en god bekreftelse på viktigheten av «å ta imot» disse som er kommet til landet vårt med til dels svært tragiske historier bak seg.

Ådne Berge
adne.berge@normisjon.no

Populært vannliv på Horve. Foto: Ådne Berge

«Vis det samme sinnelag som Kristus Jesus!» Fil.2,5

Sammen om...

Det er ca. 2,3 milliarder kristne i verden i dag. Dette utgjør 33% av verdens befolkning. Det er ganske sprøtt å tenke på, at for 2000 år siden var det en liten gruppe mennesker samlet rundt Jesus. Disse fikk i oppdrag å lære, vise og formidle at vi er reddet og alt vi trenger å gjøre er å ta imot. Smak litt på det!

På 2000 år ser vi flere og flere kirker vokse frem, ja faktisk tusener på tusener av kirker. Det er mange meninger rundt dette. Noen vil kanskje strekke seg så langt å si at det nesten kan se ut som det finnes mange Jesuser, da mange av kirkene kan virke så forskjellige. Sannheten er at det finnes bare ÉN Jesus, ÉN Gud og ÉN Hellig Ånd. Vi er uenige, sammenligner og noen ganger ser på hverandre som konkurrenter mot oppdraget. Hvorfor er dette så viktig, og hvorfor må dette splitte oss?

I Johannes 17,11 ber Jesus: «Jeg blir ikke lenger i verden, men de er i verden, og jeg går til deg. Hellige Far, bevar dem i ditt navn, det navn du har gitt meg, så de kan være ett, likesom vi er ett.»

Som kirke, menighet, bedehus og Jesu etterfølgere

har vi alle fått samme oppdrag/kall, å nå nye mennesker for Jesus.

Tygg litt på denne: «Når det da er trøst i Kristus, oppmuntring i kjærligheten, fellesskap i Ånden, og så sant det finnes medfølelse og barmhjertighet, så gjør nå min glede fullkommen: Vis enighet, stå sammen i kjærlighet, vær ett i sjel og sinn. Gjør ikke noe av selvhevdelse og tom ærgjerrighet, men vær ydmyke og sett de andre høyere enn dere selv. Tenk ikke bare på deres eget beste, men på de andres. Vis det samme sinnelag som Kristus Jesus!» (Fil.2,1-5)

Vi lykkes når dere lykkes, og dere lykkes når vi lykkes. Jeg lengter etter å se flere og flere menigheter og kirker som feirer og heier på hverandre, ber og deler med hverandre, snakker godt om hverandre og går sammen om å nå nye for Jesus.

gå i fred og tjen Herren med glede (sammen)!

Raymond B. Nesse,
barne- og ungdomspastor i Bymenigheten Sandnes

Fermate Haugalandet 10 år

Høsten 2023 er det 10 år siden Fermate startet opp tilbud for sjelesorg/veiledning på Stemnestad. Det har medført ca. 1200 samtaler med enkeltpersoner og noen par. Her er noen tilbakemeldinger, som vi har fått lov å gi videre:

"I en dramatisk livshendelse oppdaget vi Fermate. Det ble mange samtaler – som jeg og min ektefelle er dypt takknemlige for – omrammet av profesjonalitet og varme. Fermate ble et verksted for liv og tro. Samtalerommet på Stemnestad hadde en verdig atmosfære rundt viktige steg i livet."

"Noen ganger i løpet av livet kan vi oppleve at vanskelige tanker, følelser og opplevelser tar overhånd. For meg opplevdes det som et kaos i hodet, som gjorde at jeg ikke var på plass verken i eget liv eller for de rundt meg. Samtalene på Fermate ble til viktig og god hjelp. Det at noen stilte de gode spørsmålene, åpnet for refleksjon i trygge rammer og gjorde at jeg fikk sette ord på det som var vanskelig og sortere tankene."

Fermate Haugalandet ønsker fortsatt å bidra til ærlig hverdagsliv og slitesterk tro. Torsdag 2.11. kl.19.00 inviterer vi til temakveld der vi også markerer at vi er 10 år. Tema er: «Å strekke til i sin egen hverdag». Leder i Fermate Norge, Therese Andreassen m.fl. blir med. I forkant blir der mulighet til å kjøpe middag fra kl.17.30.

Aud Vihovde Hoftun

Therese Andreassen, leder Fermate Norge

MER-konferansen

12.-14. februar inviterer Normisjon til ny MER-konferanse i IMI-kirken, Stavanger. Første delen av fredagen er det generalforsamling. Og på mandagen fortsetter de ansatte med egen samling.

Mer info på **merkonferansen.no**

Her er to vitnesbyrd fra fjorårets MER-konferanse.

Jørn Helland, pastor i Norkirken Ålgård:

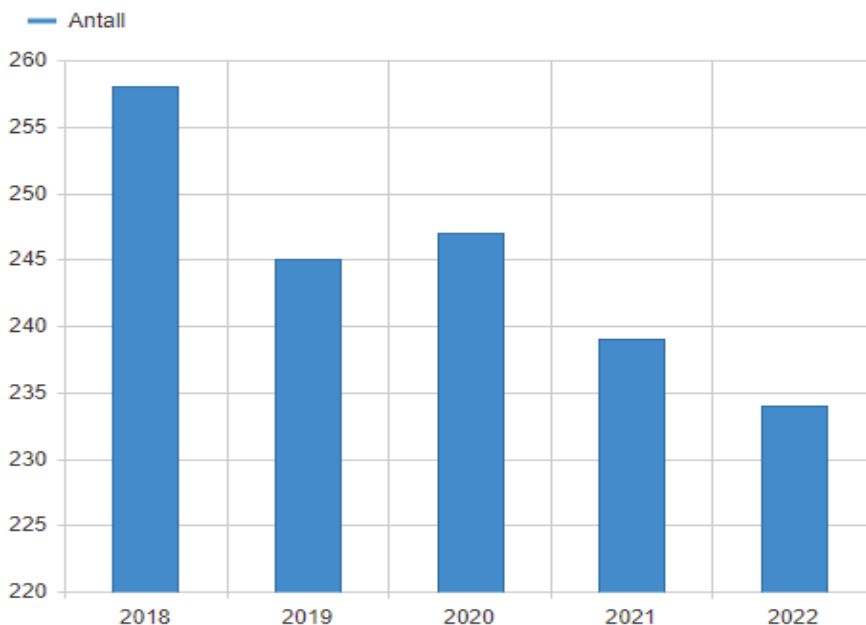
MER-konferansen gav meg en større innsikt i hvem og hva Normisjon er. Jeg møtte mange flotte mennesker, hørte om et stort og spennende arbeid. Utfordrende tema ble presentert på en ærlig og respektfull måte. MER-konferansen viste tydelig at jeg er med på noe større. Noe MER! Vi er Normisjon, både ung og gammel.

Margrethe Bjørkhaug, Norkirken Sandefjord:

MER-konferansen bidrar for meg til en større identitet rundt organisasjonen vår, og et innblikk i hvordan arbeid drives andre steder i landet. Jeg synes det er berikende og inspirerende, og jeg reiste fra Stavanger med en ny giv for å fortsette tjenesten hjemme.

Dette var min 2. gang på MER-konferansen, og begge ganger har jeg reist hjem igjen med et ønske om at flere fra menigheten skal oppleve å være med på dette. Det er styrkende for vårt lokale arbeid å reise på noe sammen, selv om vi sitter igjen med forskjellige opplevelser og har vært på ulike seminar. Vi har i Sandefjord samles i etterkant så alle har fått delt noe av hva de har blitt inspirert av, og vi har konkret blitt enige om å jobbe videre med noe konkret. For eksempel er Soul Church og Bønnehus etablert hos oss etter MER2020. Ved at vi drar flere enn bare stab og styre, forankres arbeidet i flere av medlemmene.

Bli 1 av 17 nye givere

Det er mange måter å tale på. Noen forteller historier, noen leser en tekst, andre dramatiserer eller viser en film. Vi er ulike og reagerer ulikt på de ulike formidlingsformene. Hvordan tale om tall? Hvordan tale om den økonomiske situasjonen? Vi prøver på ulikt vis. Noen ganger forteller vi historiene bak tallene, altså hva som skjer i mennesker og i fellesskap. Andre ganger forteller vi om arrangementene. For noen er det best å bare se tallene. Så til deg som forstår tall og liker den måten å formidle på, vær så god.

Det har vært en negativ utvikling i antall faste givere til regionen de siste årene. Det positive er at i år er vi i ferd med å snu dette. Per dags dato har vi 241 givere. Det er 7 mer enn i 2022.

Vi satser på en økning på 10% fra 2022 til 2023. Det

betyr 24 nye givere, og med 7 nye givere så langt, så er vår utfordring til deg: Bli 1 av de 17 nye faste givere!

Scann QR-koden eller gå inn på normisjon.no/rogaland/gi-en-gave/ og registrer deg som fast giver.

Skann koden!

KALENDER

Endringer kan oppstå. Følg med på vår hjemmeside normisjon.no/rogaland.

17. oktober kl.19.30

Damekveld, Jørpeland bedehus

Tema: Nærmere: This is how I fight my battles
Ragnhild Alsvik taler. Sang av Gerd Elin S. Løge

27.-28. oktober

Mannstreff på Stemnestaden

Talere: Rune Birkeland, Georg Mork og Roar Flacké
Påmelding: stemnestaden@normisjon.no / 97589956

1. november kl. 18:30-20:30

Stille kveld på Stemnestaden

2. november kl.19.00

Temakveld på Stemnestaden

«Å strekke til i sin egen hverdag» v/ Therese Andreassen
Inngangspenger: 150 kr
Mulighet til varmt måltid fra kl.17:30, pris 150 kr

3.-5. november

Damenes helg, Horve

Tema: Nærmere: This is how I fight my battles
Mette Boye med flere blir med som talere
Påmelding: checkin.no

3.-5. november

Ungdomsleir, Stemnestaden

Påmelding: chekin.no

29. november kl.18:30-20:30

Stille kveld på Stemnestaden

8. desember kl.18:00

Seniorenens julebord på Horve

Taler: Ernst Båslund
Sang: Margunn og Joleiv Salte
Påmelding i Checkin eller til kontoret tlf. 51682750. Pris: 600 kr.

Adventsleirer:

17.-19.november, Stemnestaden, 2.-4.kl.
24.-26.november, Horve, 2.-5.kl.
1.-3.desember, Vaulali 2.-5.kl.
1.-3.desember, Stemnestaden, 5.-7.kl.
Påmelding i Checkin.no

12.-15. januar 2024

MER-konferansen 2024 i IMI-kirken

med Generalforsamling for Normisjon og Landsmøte for Acta. Se mer info på: merkonferansen.no

16.-18. februar 2024

Damenes helg på Stemnestaden

Tema: Hjerterø
Talere: Anne Mari Vadset og Ragnhild Alsvik

KONTAKT

Normisjon region Rogaland

E-post: region.rogaland@normisjon.no

Kontaktinfo ansatte - se normisjon.no/rogaland

Regionkontor

Flintergt.4, 4307 Sandnes, tlf. 51682750

Regionleder Thomas Thesen

thomas.thesen@normisjon.no, tlf. 90065363

Kontorleder: Jeanett Habbestad, tlf. 98216160

Regionstyreleder: Steinar Gulaker, tlf. 97643458

Distriktskontor / Kraftsenteret

v/Stemnestaden, tlf. 98216185

Epost: kraftsenteret@gmail.com

Distriktsleder Roar Flacké, tlf. 90600239

Galleri Normisjon - gjenbruksbutikker

Sandnes: 48869174 Akdsal: 48869175

Fermate Rogaland

Sandnes: BådeOg i Sandnes

Haugalandet: Stemnestaden

Leder: Aud Vihovde Hoftun, tlf. 98216181

Epost: fermate.rogaland@gmail.com

www.fermaterogaland.no

Horve Ungdomssenter

Siv Camilla Ottesen, tlf. 40412855

horve@normisjon.no

Stemnestaden

Bodil Høie, tlf. 97589956

stemnestaden@normisjon.no

Vaulali

Andreas R. Frantzen, tlf. 99315458

post@vaulali.com

Nytt fra Normisjon

Redaktør: Roar Flacké

Ansv. redaktør: Thomas Thesen

Opplag: 1500

normisjon
region rogaland

TAKK OG BØNN

Takk og be for fellesskapene våre i Ryfylke

Takk og be for våre søken i sherpakirken i Nepal

Be for Soul Children og Soul Teens

Be for Agenda1 i Norge og samarbeidslandene våre

Be for oppstarten av Agenda1 Hjem

Be om at fellesskapene våre må gi hjelp til å følge Jesus i hverdagen

Be om at fellesskapene våre må ta godt imot flyktninger

Takk og be for Fermate Rogaland

Be for MER-konferansen med GF og LM, 12.-15. januar